

Arrest

nr. 218 818 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die op 31 januari 2019 aan de Belgische grens werd tegengehouden, in het bezit van een Panamees paspoort, is toegekomen met vlucht TB178 uit Santo Domingo. Op 1 februari 2019 diende hij een verzoek om internationale bescherming in en werd beslist tot afgifte van een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, Caricole te Steenokkerzeel.

1.2. Op 27 februari 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 27 februari 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 01/02/2019
Overdracht CGVS: 11/02/2019*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd vanuit het transitcentrum Caricole op 22 februari 2019 via videoconferentie van 14.00 tot 16.38 uur gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, Meester Klapwijk, was aanwezig tijdens uw persoonlijk onderhoud vanaf 14.15 uur.

A. Feitenrelaas

U bent een ongehuwde man afkomstig uit Cotui (Dominicaanse Republiek) en u beschikt over de nationaliteit van de Dominicaanse Republiek. Sinds 20 à 25 jarige leeftijd woonde en werkte u als fruitverkoper afwisselend in Panama en in de Dominicaanse Republiek. U verbleef telkens enkele maanden in de voorgenoemde landen. U werkte in Panama omdat u daar meer kon verdienen. U kocht een Panamees paspoort omdat u hiermee naar verschillende landen visumvrij kon reizen en nam dit paspoort in Panama in ontvangst rond 5 december 2018. U kocht eveneens een Panamees rijbewijs en kieskaart. In de Dominicaanse Republiek woonde u bij uw moeder in de wijk Angelina te Cotui. In een gesprek op straat, in uw wijk, met vrienden gaf u kritiek op de huidige president en het beleid inzake de bestrijding van criminaliteit. U werd door vrienden enkele dagen later gewaarschuwd dat u voorzichtig diende te zijn. 10 à 12 dagen na uw uitspraken op straat werd u op 5 december 2018 niet ver van uw huis aangesproken door drie politieagenten in burger op een moto. De politieagenten toonden hun badge waarop stond dat ze bij de nationale politie behoorden. De politieagenten maanden u aan te vertrekken uit uw wijk, want indien u in de wijk zou blijven, zouden ze u of uw moeder vermoorden. U vermoedt dat uw uitspraken op straat werden opgenomen en vervolgens door een verklikker werd doorgegeven aan de politie. U weet niet wie deze opname gemaakt zou hebben. U verliet de Dominicaanse Republiek aan de hand van uw aangekocht Panamees paspoort op 30 januari 2019. Bij aankomst in België op 31 januari 2019 werd u de toegang tot België geweigerd omdat u reisde aan de hand van een (ver)valst paspoort. U verklaarde tevens aan de luchthavenautoriteiten dat u tot 20 februari 2019 op vakantie kwam in België. Uw verzoek tot internationale bescherming werd geregistreerd op 1 februari 2019. U bent in het bezit van een (ver)vals(t) Panamees paspoort op uw eigen naam en een (ver)vals(t) Panamees rijbewijs en kieskaart op uw eigen naam. Verder beschikt u over uw (authentieke) identiteitskaart van de Dominicaanse Republiek geldig tot 28 september 2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

U werd op 22 februari 2019 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek gedood te worden door de Dominicaanse autoriteiten omdat u kritiek hebt geuit op de huidige regering. Uw verklaringen worden echter geenszins geloofwaardig geacht.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw verklaringen over uw intentie en motieven om naar België te komen, hetgeen allermint wijst op een gegronde vrees bij terugkeer. Zo verklaarde u bij aankomst op de luchthaven dat u naar België kwam op vakantie en hier tot 20 februari 2019 zou blijven (bijlage 25, p. 2). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt uit uw verklaringen dat u de intentie had om 20 dagen in België te verblijven en vervolgens terug te keren naar Panama. Een vriendin van u met de Dominicaanse en Nederlandse nationaliteit had u voorgesteld om naar België te komen om het land te leren en u zou hier 20 dagen in een hotel verblijven (CGVS, p. 6). Uit bovenstaande blijkt aldus geenszins dat u de intentie had om internationale bescherming aan te vragen bij aankomst in België en evenmin om in België te blijven. Uw motief om de Dominicaanse Republiek te verlaten was om 20 dagen vakantie te nemen in België. Toen u werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheid van uw verklaringen over uw vakantieplannen enerzijds en uw verklaringen over uw vertrek uit vrees voor uw leven anderzijds, had u geen afdoende uitleg. U kon louter opperen dat u niet onmiddellijk aan iedereen vertelt wat u had meegemaakt en dat u misschien naar Brussel kwam om alles op een rijtje te zetten en om dan terug te keren. Nogmaals gevraagd waarom u niet onmiddellijk bij aankomst internationale bescherming vroeg, herhaalde u uw intentie om slechts 20 dagen in België te blijven (CGVS, p. 15). Bovenstaande vaststelling ondermijnt bijgevolg ten stelligste uw beweerde vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst (CGVS, p. 9).

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat de chronologie van het geheel van uw verklaringen dermate tegenstrijdig is dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering te zijn bedreigd door de politie omwille van uw kritische uittalingen. Vooreerst verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 6 februari 2019 dat u via een videoblog anderhalve maand geleden kritiek hebt geuit op de huidige president van de Dominicaanse Republiek (Vragenlijst CGVS, vraag 5), wat omgerekend neerkomt op midden december 2018. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u 10 à 12 dagen voordat u op 5 december 2018 bedreigingen kreeg van de politie kritiek had geuit op straat en dit vermoedelijk werd opgenomen door verklikkers (CGVS, p. 9-10). Vooreerst werd u geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS niet hebt gesproken over een videoblog. Hierop antwoordde u dat u geen blog bedoelde maar een video-opname met een gsm. Wat er ook van zij, videoblog of opname, u had geen repliek voor de tegenstrijdige tijdsindicatie. U kon louter en alleen uw eerdere verklaringen herhalen en zeggen dat u op 5 december bedreigingen hebt gekregen van de politie, wat allermint als uitleg kan worden weerhouden.

Dat de chronologie van uw relaas geen enkele steek houdt, blijkt tevens uit de volgende bevindingen. U verklaarde op het CGVS dat u zich in december 2018 in Panama bevond en dat u op 15 januari 2019 van Panama naar de Dominicaanse Republiek bent gereisd aan de hand van het door u gekochte Panamees paspoort. U verwees uitdrukkelijk naar de stempel in het paspoort. U verklaarde tevens dat u rond 5 december 2018 het Panamees paspoort in Panama hebt verkregen van een vrouw (CGVS, p. 3-4). U stelde verder dat toen u op 15 januari 2019 van Panama naar de Dominicaanse Republiek terugkeerde, u reeds twee maanden in Panama was (CGVS, p. 6).

Geheel in tegenspraak blijkt uit uw latere verklaringen evenwel dat u op 5 december 2018 reeds in de Dominicaanse Republiek was en u de bedreigingen van de politie kreeg (CGVS, p. 9-10, p. 13). Hiermee geconfronteerd, kon u louter en alleen opmerken dat u reeds gedacht had om te vertrekken uit de Dominicaanse Republiek en u misschien door de druk de tijdslijn niet correct berekend hebt (CGVS, p. 15). Uw repliek kan allermint bovenstaande duidelijke tegenstrijdigheid opheffen.

Het geheel van bovenstaande bevindingen noopt ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw vluchtrelaas.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat er naar aanleiding van uw vermelding op de Dienst Vreemdelingenzaken 25 jaar geleden voor twee dagen te zijn opgesloten wegens kritiek op het toenmalige bewind (Vragenlijst CGVS, vraag 1), geenszins een actuele vrees (anno 2019) voor vervolging of ernstige schade kan worden afgeleid. U gaf overigens aan dat u, naast de ongeloofwaardig geachte beweerde problemen met de politie, geen problemen hebt gekend met de Dominicaanse autoriteiten (CGVS, p. 13).

Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het gros van het geweld dat in de Dominicaanse Republiek plaatsvindt, de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, gepleegd door individuele misdadigers of lokale bendes. Economische verrijking is hiervan het primaire doel. Het Commissariaat-generaal erkent dat er veel geweld van voornamelijk criminele aard is, doch benadrukt dat dit geweld geen uitstaans heeft met art. 48/4, § 2, c Vw. Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Dominicaanse Republiek kadert evenwel niet in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. diefstal en losgeld). Het (crimineel) geweld in de Dominicaanse Republiek is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Dominicaanse Republiek actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De informatie waar het Commissariaat-generaal zich op beroept, werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uit de bijlage 25 blijkt dat de identiteitspagina van het door u neergelegde paspoort van Panama (ver)vals(t) is en er geen onregelmatigheden werden gevonden wat betreft de stempels in dat paspoort. De door u neergelegde kieskaart en rijbewijs van Panama blijken eveneens (ver)vals(t). Uw authentiek bevonden identiteitskaart van de Dominicaanse Republiek bevestigt enkel en alleen uw identiteit, wat hier op zich niet wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“-schending van de artikelen van 62 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

-schending van de artikel 48/4, § 2, b) van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 4 (verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen) en 18 (recht op asiel) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009 iuncto artikel 15, b) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);

§. De artikelen 52 en 53 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 geven aan dat artikel 4 van het voormelde handvest dezelfde bescherming verleent aan verzoekende partij als artikel 3 (verbod op hardheidsdrempeloverschrijdende mishandelingen) van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd en door de arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens worden geduid. Hetzelfde geldt voor artikel 47 van hetzelfde Handvest en haar evenknie artikel 13 (recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel) van hetzelfde Verdrag van 4 november 1950 zoals gewijzigd. Het recht op leven (art. 2), het verbod op hardheidsdrempeloverschrijdende mishandelingen (art. 3), het verbod van slavernij of dienstbaarheid (art. 4) en het beginsel van geen bestraffing zonder wet zijn absoluut en laten geen afwijking toe (art. 15, § 2 van hetzelfde Verdrag van 4 november 1950 zoals gewijzigd). Hetzelfde geldt voor the beginsel non bis in idem (art. 4, § 3 van het Protocol nr. 7 bij hetzelfde Verdrag van 4 november 1950 zoals gewijzigd van 22 november 1984).”

Verzoeker voert aan dat hij niet wist dat hij bij de grensautoriteiten een vals Panamees paspoort voorlegde en dat hij niet verzwegen heeft hoe hij dit paspoort bekomen heeft. Hij bevestigt dat hij geen volledige verklaringen heeft afgelegd aan de grensautoriteiten, maar wijst erop dat dit geen instantie betreft zoals bedoeld in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker benadrukt dat hij zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend *“binnen de wettelijke termijn die als diligent wordt voorgeschreven”* door artikel 50, § 1 van de Vreemdelingenwet. Hij heeft in het kader van de procedure tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming zijn ware identiteit en nationaliteit meegedeeld en alle documenten in zijn bezit voorgelegd, in overeenstemming met artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker besluit hieruit dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming niet heeft misleid en dat dit motief de bestreden beslissing niet kan schragen. Hij heeft zijn volle medewerking verleend zoals vereist in artikel 51 van de Vreemdelingenwet. Er is aldus geen tegenstrijdigheid tussen verzoekers verklaringen aan de grensautoriteiten dat hij *“vakantieplannen”* had in België en zijn verklaringen bij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming dat hij *“vrees voor het leven”* heeft.

Verzoeker meent verder dat het *“niet ernstig [is] om de bestreden beslissing te laten afhangen van een ongelukkige woordkeuze “blog” waar verzoekende partij in essentie verklaarde dat zij een video op het internet had geplaatst.”* Hij meent verder dat zijn verklaringen en de chronologie van zijn verhaal geen inconsistenties bevatten waar hij verklaarde dat hij op 5 december 2018 door de politie werd bedreigd en voor 15 januari 2019 zijn Panamees paspoort in ontvangst heeft genomen. De commissaris-generaal betwist immers niet dat verzoeker als fruitverkoper regelmatig tussen Panama en de Dominicaanse Republiek reisde voor een korte periode. Het is volgens verzoeker dan ook mogelijk is dat hij tussen 5 december 2018 en 15 januari 2019 naar Panama afreisde en op 15 januari 2019 terugkeerde naar de Dominicaanse Republiek, *“zonder zich tegen te spreken”*. Verzoeker besluit dat de ingeroepen motieven onvoldoende zijn om de bestreden beslissing te schragen.

Verzoeker verwijst nog naar informatie van Amnesty International (verzoekschrift, stuk 4) waaruit blijkt dat politiegeweld in de Dominicaanse Republiek bestaat en dodelijke slachtoffers maakt. Hij bevestigt verder dat hij geen actuele vrees heeft omwille van zijn opsluiting van vijftienvier jaar geleden naar aanleiding van de kritiek die hij uitte op het toenmalig beleid, doch meent dat hier belang aan dient te worden gehecht. Hij meent immers dat zijn *“herhaalde kritische houding”* hem een meer zichtbaar profiel heeft. Hij meent aldus dat *“Het onmiddellijk gevolg is dat rekening houdende met het bestaan van politiegeweld zoals hiervoor besproken en gedocumenteerd de politiebedreigingen en represailles die de politie jegens verzoekende partij uitte (zie citaat hoger) hiermee kennelijk reëler worden en de kans dat zij zich voordoen groter wordt.”*

Verzoeker licht verder nog toe dat:

“De term “reëel risico” dient met de maatstaf van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te worden beoordeeld (Pari. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, p. 85).

In casu volstaat het dus niet om vast te stellen dat verzoekende partij ongelooftwaardig zou zijn op grond contradicties of inconsistenties waarvan verzoekende partij hiervoor aantoonde dat deze redelijkerwijze kunnen worden weerlegd of nog het bestaan van willekeurig geweld te onderzoeken.

Uit de tekst van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij haar onderzoek naar de nood aan subsidiaire bescherming uitsluitend beperkt tot de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980:

[citaat bestreden beslissing]

Dit motief is niet ter zake omdat verzoekende partij niet aanvoert nood aan internationale bescherming te hebben ingevolge een willekeurig geweld in de Dominicaanse Republiek.

Schending van artikel 48/4, § 2, b) van de Immigratiewet van 15 december 1980.

Alle overige motieven die in de bestreden beslissing worden aangehaald zijn om voorgaande redenen irrelevant of kennelijk foutief.

Voorgaande wordt niet tegengesproken door het veiligheidsrapport OSAC dat verwerende partij aan het administratieve dossier toevoegt integendeel (zie stuk nr. 5, OSAC, Dominican Republic 2 018 Crime & Safety Report, 13 februari 2018, p. 8/11 (eigen nummering)).

Daarentegen staat wel vast dat het geweld een bijkomende verzwarende omstandigheid is dat overleven nog moeilijker maakt.

Om deze en voorgaande redenen kunnen de motieven de bestreden beslissing niet schragen.”

Verzoeker geeft nog een theoretische toelichting over de schending van de motiveringsplicht.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een brief van A.S.S. en twee foto's (stuk 3);
- het "Amnesty International Report 2017/18 – Dominican Republic" van 22 februari 2018 (stuk 4);
- het "Dominican Republic 2018 Crime & Safety Report" van OSAC van 13 februari 2018 (stuk 5).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een theoretische uiteenzetting (over de formele en materiële motiveringsplicht) laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c), van de Vreemdelingenwet behandeld volgens een versnelde procedure. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of (...)".

Verzoeker geeft aan het niet eens te zijn met de motivering in de bestreden beslissing dat hij de autoriteiten heeft misleid met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit door het voorleggen van een vervalst Panamees paspoort, identiteitskaart en rijbewijs. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker bij de grensautoriteiten volhardde dat deze documenten authentiek zijn, hoewel na controle gebleken is dat het valse documenten betroffen (Dossier overgemaakt aan CGVS, "Verslag valse documenten", stuk 9). Verzoeker kan niet gevolgd worden in zoverre hij aanvoert dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet enkel kan toegepast worden bij een misleiding van de Belgische asielinstanties doch niet van toepassing is op de grensautoriteiten, nu dit niet kan blijken uit een lezing van deze bepaling. Opdat een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure kan worden behandeld, volstaat het dat wordt aangetoond dat verzoeker "de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken". In casu betwist verzoeker niet dat hij de autoriteiten bij zijn aankomst in België valse documenten heeft verstrekt omtrent zijn identiteit. Er kon dan ook op goede gronden toepassing worden gemaakt van de versnelde procedure.

Verzoeker slaagt er niet in de aangehaalde problemen aannemelijk te maken. Zijn verzoekschrift blijft in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen en het betwisten van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, doch hiermee kan hij de motivering van de bestreden beslissing niet weerleggen of in een ander daglicht stellen.

De bestreden beslissing oordeelde vooreerst terecht dat verzoekers verklaringen over zijn motieven om naar België te komen niet getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde, gelet op verzoekers veelvuldige verklaringen dat hij de intentie had om slechts twintig dagen in België te verblijven (Dossier overgemaakt aan CGVS, "Verslag valse documenten", stuk 9; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15). Verzoekers verweer dat hij zijn verzoek om internationale bescherming binnen de wettelijke termijn heeft ingediend kan hieraan geen afbreuk doen. Indien verzoeker daadwerkelijk vervolging vreest in zijn land van herkomst, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij zijn wens om een verzoek om internationale bescherming in te dienen zo snel mogelijk kenbaar maakt aan de Belgische autoriteiten wanneer hem gevraagd wordt naar de redenen voor zijn komst naar België.

Dat verzoeker dit naliet te doen, en zelfs bleef voorhouden dat hij enkel twintig dagen in België wou verblijven, vormt een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, hetgeen als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging relativeert.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden daar waar hij in zijn verzoekschrift voorhoudt dat hij geen inconsistente verklaringen aflegde over de chronologie van zijn relaas.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoeker verklaarde dat hij op 5 december 2018 door politieagenten werd bedreigd nadat hij tien à twaalf dagen voordien kritiek had geuit op de regering (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9-10), hetgeen echter tegenstrijdig is met zijn eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij tot twee maanden voor zijn vertrek naar de Dominicaanse Republiek op 15 januari 2019 in Panama verbleef en dat hij er op 5 december 2018 zijn Panamees paspoort heeft verkregen (*Ibid.*, p. 4-6). Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij mogelijks tussen 5 december 2018 en 15 januari 2019 naar Panama afreisde kan te dezen slecht worden opgevat als een poging om *post factum* zijn verklaringen in overeenstemming te brengen, hetgeen gelet op de vaststelling dat dit verweer tegenstrijdig is met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, niet overtuigt. Verzoeker gaat met zijn verweer bovendien voorbij aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure andermaal inconsistent zijn met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, wat de chronologie betreft. Van verzoeker, die in België internationale bescherming vraagt, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de feiten die aanleiding gegeven hebben enigszins correct en eenduidig in de tijd kan situeren, *quod non*. Deze vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Waar verzoeker nog aanvoert dat de bestreden beslissing zich niet enkel kan baseren op zijn ongelukkige woordkeuze van een "*videoblog*", daar waar het werkelijk een video-opname betreft, is de Raad van oordeel dat uit een lezing van de bestreden beslissing niet kan blijken dat de bestreden beslissing zich op deze vaststelling baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers problemen, doch op verzoekers inconsistente weergave van de chronologie van zijn relaas, hetgeen naar oordeel van de Raad volstaat om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn vermeende problemen.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden dat uit zijn opsluiting van vijftientig jaar geleden kan blijken dat hij een "*herhaaldelijk kritische houding*" heeft tegenover de autoriteiten wat hem een zichtbaar profiel geeft in de Dominicaanse Republiek. Verzoeker verklaarde immers dat hij, naast de hierboven reeds ongeloofwaardig geachte problemen met de politie, verder geen problemen heeft gekend met de Dominicaanse autoriteiten (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13), zodat hij niet *in concreto* aantoonde dat hij een zichtbaar profiel heeft omwille van enige kritische houding tegenover de Dominicaanse autoriteiten.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"U vreest bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek gedood te worden door de Dominicaanse autoriteiten omdat u kritiek hebt geuit op de huidige regering. Uw verklaringen worden echter geenszins geloofwaardig geacht.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw verklaringen over uw intentie en motieven om naar België te komen, hetgeen allermintst wijst op een gegronde vrees bij terugkeer. Zo verklaarde u bij aankomst op de luchthaven dat u naar België kwam op vakantie en hier tot 20 februari 2019 zou blijven (bijlage 25, p. 2). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt uit uw verklaringen dat u de intentie had om 20 dagen in België te verblijven en vervolgens terug te keren naar Panama. Een vriendin van u met de Dominicaanse en Nederlandse nationaliteit had u voorgesteld om naar België te komen om het land te leren en u zou hier 20 dagen in een hotel verblijven (CGVS, p. 6). Uit bovenstaande blijkt aldus geenszins dat u de intentie had om internationale bescherming aan te vragen bij aankomst in België en evenmin om in België te blijven. Uw motief om de Dominicaanse Republiek te verlaten was om 20 dagen vakantie te nemen in België. Toen u werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheid van uw verklaringen over uw vakantieplannen enerzijds en uw verklaringen over uw vertrek uit vrees voor uw leven anderzijds, had u geen afdoende uitleg. U kon louter opperen dat u niet onmiddellijk aan iedereen vertelt wat u had meegemaakt en dat u misschien naar Brussel kwam om alles op een rijtje te zetten en om dan terug te keren. Nogmaals gevraagd waarom u niet onmiddellijk bij aankomst internationale bescherming vroeg, herhaalde u uw intentie om slechts 20 dagen in België te blijven (CGVS, p. 15). Bovenstaande vaststelling ondermijnt bijgevolg ten stelligste uw beweerde vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst (CGVS, p. 9).

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat de chronologie van het geheel van uw verklaringen dermate tegenstrijdig is dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering te zijn bedreigd door de politie omwille van uw kritische uitlatingen. Vooreerst verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 6 februari 2019 dat u via een videoblog anderhalve maand geleden kritiek hebt geuit op de huidige president van de Dominicaanse Republiek (Vragenlijst CGVS, vraag 5), wat

omgerekend neerkomt op midden december 2018. Op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u 10 à 12 dagen voordat u op 5 december 2018 bedreigingen kreeg van de politie kritiek had geuit op straat en dit vermoedelijk werd opgenomen door verklikkers (CGVS, p. 9-10). Vooreerst werd u geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS niet hebt gesproken over een videoblog. Hierop antwoordde u dat u geen blog bedoelde maar een video-opname met een gsm. Wat er ook van zij, videoblog of opname, u had geen repliek voor de tegenstrijdige tijdsindicatie. U kon louter en alleen uw eerdere verklaringen herhalen en zeggen dat u op 5 december bedreigingen hebt gekregen van de politie, wat allerminst als uitleg kan worden weerhouden.

Dat de chronologie van uw relaas geen enkele steek houdt, blijkt tevens uit de volgende bevindingen. U verklaarde op het CGVS dat u zich in december 2018 in Panama bevond en dat u op 15 januari 2019 van Panama naar de Dominicaanse Republiek bent gereisd aan de hand van het door u gekochte Panamees paspoort. U verwees uitdrukkelijk naar de stempel in het paspoort. U verklaarde tevens dat u rond 5 december 2018 het Panamees paspoort in Panama hebt verkregen van een vrouw (CGVS, p. 3-4). U stelde verder dat toen u op 15 januari 2019 van Panama naar de Dominicaanse Republiek terugkeerde, u reeds twee maanden in Panama was (CGVS, p. 6).

Geheel in tegenspraak blijkt uit uw latere verklaringen evenwel dat u op 5 december 2018 reeds in de Dominicaanse Republiek was en u de bedreigingen van de politie kreeg (CGVS, p. 9-10, p. 13). Hiermee geconfronteerd, kon u louter en alleen opmerken dat u reeds gedacht had om te vertrekken uit de Dominicaanse Republiek en u misschien door de druk de tijdslijn niet correct berekend hebt (CGVS, p. 15). Uw repliek kan allerminst bovenstaande duidelijke tegenstrijdigheid opheffen.

Het geheel van bovenstaande bevindingen noopt ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw vluchtrelaas.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat er naar aanleiding van uw vermelding op de Dienst Vreemdelingenzaken 25 jaar geleden voor twee dagen te zijn opgesloten wegens kritiek op het toenmalige bewind (Vragenlijst CGVS, vraag 1), geenszins een actuele vrees (anno 2019) voor vervolging of ernstige schade kan worden afgeleid. U gaf overigens aan dat u, naast de ongeloofwaardig geachte beweerde problemen met de politie, geen problemen hebt gekend met de Dominicaanse autoriteiten (CGVS, p. 13).

(...)

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uit de bijlage 25 blijkt dat de identiteitspagina van het door u neergelegde paspoort van Panama (ver)vals(t) is en er geen onregelmatigheden werden gevonden wat betreft de stempels in dat paspoort. De door u neergelegde kieskaart en rijbewijs van Panama blijken eveneens (ver)vals(t). Uw authentiek bevonden identiteitskaart van de Dominicaanse Republiek bevestigt enkel en alleen uw identiteit, wat hier op zich niet wordt betwist."

De door verzoeker in zijn verzoekschrift neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De door verzoeker neergelegde brief van A.S.S. die getuigt over verzoekers problemen, kan op zich niet volstaan als een bewijs van verzoekers problemen, daar dergelijke getuigenis geen officieel noch objectief karakter heeft, gezien zij ten behoeve van verzoeker werd opgesteld en aldus een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont. De Raad merkt ten overvloede nog op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij een getuigenis ging neerleggen van een zekere B.F. (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7-8), terwijl hij thans enkel een getuigenis van A.S.S. bijbrengt. Wat de neergelegde foto's betreft, merkt de Raad op dat hieruit geenszins kan blijken waar, wanneer en onder welke omstandigheden dat deze foto's werden genomen, noch kan opgemaakt worden of het daadwerkelijk foto's van verzoekers arrestatie betreffen, zoals hij zelf aangeeft in zijn verzoekschrift.

Ook het door verzoeker ter terechtzitting neergelegde artikel kan niet volstaan ter staving van zijn problemen, gezien deze werd opgesteld op basis van zijn eigen verklaringen en aldus evenmin een officieel noch objectief karakter vertoont.

Aldus kunnen deze documenten de geloofwaardigheid van verzoekers relaas niet vermogen te herstellen.

De door verzoeker toegevoegde landeninformatie over het politiegeweld en corruptie in de Dominicaanse Republiek (verzoekschrift, stukken 4 en 5) kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog op algemene wijze stelt dat *“het geweld een bijkomende verzwarende omstandigheid is dat overleven nog moeilijker maakt”*, merkt de Raad op dat hij niet *in concreto* aantoont dat hij aldus niet *in concreto* aantoont op welke manier het geweld in de Dominicaanse Republiek zijn persoonlijke situatie beïnvloedt.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de beoordeling in de bestreden beslissing van artikel 48/4, § 2 c), van de Vreemdelingenwet inzake de Dominicaanse Republiek niet. De gemaakte beoordeling is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het gros van het geweld dat in de Dominicaanse Republiek plaatsvindt de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, gepleegd door individuele misdadigers of lokale bendes. Economische verrijking is hiervan het primaire doel. Het Commissariaat-generaal erkent dat er veel geweld van voornamelijk criminele aard is, doch benadrukt dat dit geweld geen uitstaans heeft met art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenschappelijk crimineel geweld in de Dominicaanse republiek kadert evenwel niet in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. diefstal en losgeld). Het (crimineel) geweld in de Dominicaanse republiek is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Dominicaanse Republiek actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP